

Zarządzenie Nr 978/24
Burmistrza Miasta Międzyrzec Podlaski
z dnia 19 kwietnia 2024 r.

w sprawie wprowadzenia zmian w Gminnej Ewidencji Zabytków Miasta Międzyrzec Podlaski

Na podstawie art. 31 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40 z późn. zm.) oraz art. 22 ust. 4 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2022 r. poz. 840 z późn. zm.) zarządzam co następuje:

§ 1

W Zarządzeniu Nr 17/18 Burmistrza Miasta Międzyrzec Podlaski z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie przyjęcia Gminnej Ewidencji Zabytków Miasta Międzyrzec Podlaski (ze zm.) wprowadza się zmianę polegającą na włączeniu do zbioru kart Gminnej Ewidencji Zabytków Miasta Międzyrzec Podlaski, karty adresowej zabytku nieruchomego pn. „D. CERKIEW I CERHKAUZ, MUROWANE” zlokalizowanego w Międzyrzecu Podlaskim przy ul. Warszawskiej 121, na działce o nr ewidencyjnym gruntu 593/2, stanowiącej załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2

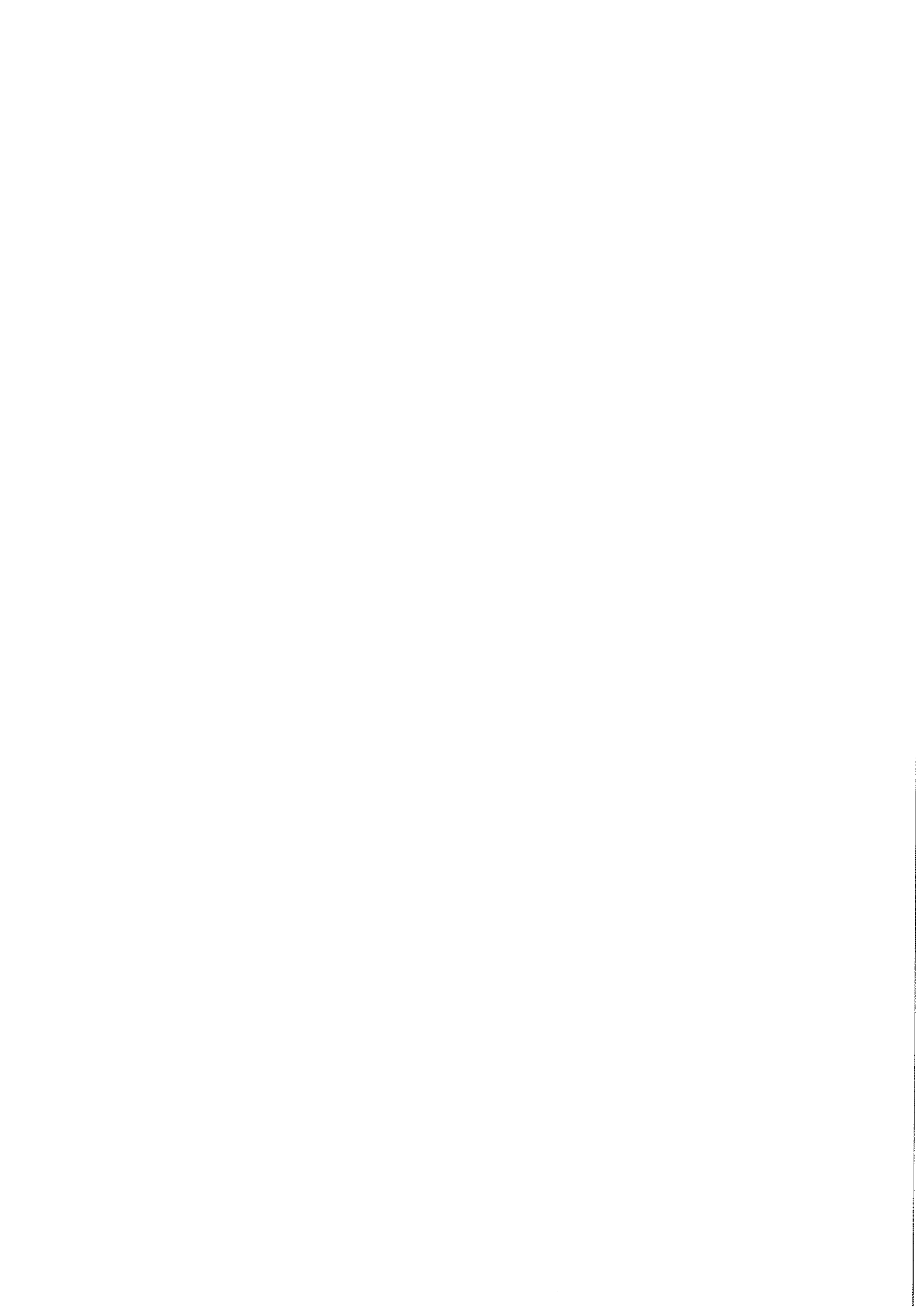
Wykonanie zarządzenia powierza się Dyrektorowi Wydziału Strategii i Rozwoju.

§ 3

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

BURMISTRZ MIASTA

Zbigniew Kot

Załącznik Nr 1 do Zarządzenia Nr 978/24 Burmistrza Miasta Międzyrzec Podlaski z dnia 19 kwietnia 2024 r.

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU	3. Miejsowość MIĘDZYRZEC PODLASKI
1. Nazwa D. CERKIEW I CERKHAUZ, MUROWANE	2. Czas powstania 1847 – 1848 r.	4. Adres ul. Warszawska 121
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym. 		5. Przynależność administracyjna województwo Lubelskie powiat bialski gmina Miasto Międzyrzec Podlaski
		6. Forma ochrony UCHWAŁA nr XLI/370/2002 Rady Miejskiej Międzyrzec Podlaskiego z dn. 30.01. 2002 r. w sprawie uchwalenia MPZP miasta Międzyrzec Podlaskiego Wpis do ewidencji zabytków

8. Historia, opis wartości

Budynek cerkwi i cerkhauzu wzniesiony został jako murowany, pokryty dachówką. W części środkowej o wymiarach 8,53 x 13,10 m mieściła się cerkiew, w dwu bocznych „pawilonach”, o wymiarach 11,28 x 14,32 m każdy, mieściły się składy. Był to budynek o planie wydłużonego prostokąta ze zryczałtowaną lekko częścią środkową, różniącą się też wysokością (wysokość „pawilonów” 4,28 m), wysokość ryzalitu 6,4 m. Korpus nakryty dachem czterospadowym, ryzalit trójpołaciowym. Pierwotne rozplanowanie wnętrza nie jest znane. Prawdopodobnie autorem projektu był Henryk Marconi, jednak nie ma źródłowego potwierdzenia tej tezy. Po powstaniu styczniovym budynek wykorzystywany był jako magazyn amunicji dla carskich oddziałów piechoty i artylerii. W czasie I Wojny Światowej zajęty został przez Niemców. Po wyzwoleniu mieściła się w nim żydowska szkoła rolnicza, funkcjonująca do ok. 1932 r. Następnie budynek przeszedł w ręce prywatne. W czasie okupacji urządzono w nim młeczarnię. W kolejnych latach budynek poszerzono w kierunku południowo-zachodnim i przekształcono układ wnętrza. W latach 80-tych XX w. skuto gzyms kostkowy. Do lat dzisiejszych budynek wykorzystywany był jako hurtownia.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Obecnie budynek jest nieużytkowany z uwagi na zły stan techniczny, co stwarza zagrożenie zdrowia i życia. Budynek grozi zawaleniem i istnieje ryzyko jego rozbioru.

10. Wykoanie karty (autor, data i podpis)

Krzysztof Krawiec, 2024 r.

mgr inż. Krzysztof Krawiec
upr. bud. 5/218/P/90

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

Z up. Lubelskiego Wojewódzkiego
Konserwatora Zabytków

mgr inż. arch. Arkadiusz Bojczuk
Kierownik Delegatury w Białej Podlaskiej

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków